

JUDr. Daniel Patěk, Ph.D.
Katedra obchodního práva
PF UK

Posudek k diplomové práci pana Františka Bodláka
na téma „Neplatnost usnesení valné hromady“

Datum odevzdání práce: 16. 9. 2010

1. Formální úroveň práce

Autor věnuje samotnému zpracování tématu 80 stran textu, což překračuje požadavky kladené na diplomovou práci.

Pokud jde o formální a jazykovou úroveň práce, trpí text velkým množstvím překlepů, gramatických chyb či chybných formulací – např. stanový zákon (str. 32), přítomnost akcionářů, jejichž jmenovitá hodnota přesahuje (str. 40), obchodní zákoník často stanoví jednostranně kogentní (str. 41), ponecháno na úvaze soud (str. 52), insolventní správce (str. 61), prohlášena neplatnost usnesení valné hromady za neplatné (str. 65), přiměřeně zadostiučiní (str. 76), nebo se důvody pro protest nebyl zjistitelné (str. 79). Především je třeba vytknout naprosto svévolné užívání interpunkcí, které nejenže velmi často chybí, ale na mnohdy se objevují na místech, kde naopak užity být nemají.

2. Obsahová úroveň práce

Zvolené téma se zaměřuje na právní problémy spojené s činností nejvyššího orgánu kapitálových obchodních společností a jako takové je rozhodně tématem aktuálním, což dokresluje i množství relevantní judikatury a vzrůstající zájem odborné literatury.

Problematika neplatnosti valné hromady je v obchodním zákoníku soustředěna primárně do dvou ustanovení, avšak relevantní (především při zkoumání vad svolání valné hromady) je i značný počet dalších ustanovení. Navíc stěžejní názorový vývoj se odehrává na poli judikatury a řádné uchopení tématu proto vyžaduje důkladnou rešerši judikatury a její systematické zpracování. Náročnost zpracování tématu je umocněna i nízkým počtem odborné literatury věnované výlučně problematice neplatnosti valné hromady.

Z hlediska systematického bylo vhodně pojednáno o povaze usnesení valné hromady a to zároveň velmi fundovaně. Dále se autor věnuje důvodům neplatnosti usnesení (spíše obecně na 4 stranách, většina textu je přitom věnována italské úpravě). Základ práce je pak obsažen v kapitole věnované procesu přijímání usnesení a jeho možným vadám. Autor mohl více využít podobnosti obou úprav (s.r.o. a a.s.) ke společnému pojednání dílčích otázek. Především bych však vytkl zvolený náhled, kdy je spíše popsán řádný postup při přijímání usnesení, než aby

byly rozebrány jednotlivé vady tohoto postupu (byť se jedná jen o odlišné zpracování téhož). V některých částech se pak text omezuje téměř jen na přepis zákonných norem (zejména kapitola 5.3.1 na str. 41-43).

V závěrečných kapitolách se autor zabývá řízením o vyslovení neplatnosti usnesení, odpovědností za škodu a dalšími právními důsledky neplatnosti usnesení.

Výrazným kladem textu je zpracování italské úpravy. Zohledněn byl i návrh zákona o obchodních korporacích.

3. Práce s prameny

Seznam použité literatury považuji za dostatečný a reprezentativní. Výhrady nemám ani k použitému způsobu citací.

4. Závěrečné zhodnocení

S ohledem na celkově kvalitní obsah předložené práce (a s přihlédnutím k vytčeným vadám formálním, jisté duálnosti zpracování a orientaci spíše na řádný postup než na vady usnesení) ji doporučuji k ústní obhajobě a předběžně navrhuji klasifikovat ji stupněm „velmi dobře“.

Při obhajobě by se autor měl vyjádřit k této otázce: v kapitole 8.1.1 uvádí, že aktivní legitimace může svědčit určité osobě i po zániku účasti ve společnosti nebo jejím orgánu. Jak by však mělo být postupováno v případě, že v průběhu řízení o vyslovení neplatnosti valné hromady zanikne žalovaná společnost?

Na str. 76 autor uvádí: „Přiměřené zadostiučinění směřuje primárně k odčinění nemajetkové újmy (např. omluvou), avšak jak zákon předvídá, může být poskytnuto i v penězích (půjde zejména o situaci, kdy majetková újma je jen obtížně uplatnitelná cestou náhrady škody).“ V čem je toto tvrzení nesprávné?

V Praze dne 20. 9. 2010

JUDr. Daniel Patěk, Ph. D.

vedoucí diplomové práce